

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17402

гр. София, 21.05.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
закрито заседание на 21.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

като разглежда дело номер **6657** по описа за **2024** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248 от Гражданско процесуалния кодекс (ГПК).

Образувано е по молбата на Н. А. Н. за изменение на решение №9424/18.03.2025 г. в частта за разноските, с която е осъден да заплати на Инспектората към Висшия съдебен съвет разноски по делото в размер на 100 (сто) лева. Искателят посочва, че в производството ответникът е бил представляван от лице с висше юридическо образование, а не от юрисконсулт, поради което не се дължи заплащане на юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно, прави искане за намаляване на размера на присъденото възнаграждение от 100 на 50 лева.

В срока по чл. 248, ал. 2 от ГПК от ответника не е депозиран писмен отговор.

Настоящият съдебен състав намира така депозираното искане за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, като депозирано в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, но разгледано по същество за НЕОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:

Въпросът за дължимостта на юрисконсултско възнаграждение е разрешен с Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г.

Съгласно чл. 32, т. 3 от ГПК, учрежденията, предприятията, юридическите лица и едноличният търговец могат да осъществят процесуалното си представителство по пълномощие чрез свой служител -лице, което е с тях в трудово/служебно правоотношение, при условие, че служителят има юридическо образование /правоспособност/, независимо от характера на заеманата от него длъжност - "юрисконсулт" или друга длъжност. Разликата в длъжностите се проявява в това, че задължителна предпоставка за заемане на самата длъжност "юрисконсулт" е наличието на юридическа правоспособност на лицето, каквото изискване може да не е налице по отношение на друга длъжност, изпълнявана от служител, притежаващ юридическо образование. И в двата случая законодателят приема, че за осъществяването на професионална защита на учрежденията, предприятията, юридическите лица и едноличните търговци по делата е достатъчно наличието на юридическо образование на упълномощения от тях служител.

Според чл. 78, ал. 8 от ГПК в хипотеза на благоприятен за тях изход на спора, в полза на юридическите лица и еднолични търговци се присъжда като разноски адвокатско

възнаграждение, ако те са защитавани от юрисконсулт. Налице е въведена от законодателя фикция, че страната прави по повод на делото разноси в размер на минималното адвокатско възнаграждение, въпреки, че се представлява в процеса от свой служител, на който заплаща заплата, а не възнаграждение за осъщественото представителство по конкретното дело. Размерът на възнаграждението, което получава служителят, и реалното му заплащане касаят само вътрешното правоотношение между него и юридическото лице /едноличния търговец /учреждението/ предприятието, и са ирелевантни за насрещната страна в процеса при определяне на отговорността за разноските.

Следователно, за процесуалното представителство по чл. 32, т. 3 от ГПК е ирелевантно каква е заеманата от упълномощения служител длъжност, стига същият да има юридическо образование, независимо дали за самото заемане на конкретната длъжност се изисква наличие на юридическа правоспособност. Ето защо, при благоприятен за страната - юридическо лице /едноличен търговец/учреждение/предприятие изход на спора, свързаната с представителството от юрисконсулт отговорност по чл. 78, ал. 8 от ГПК за разноските, следва да намери приложение по аналогия на закона /чл. 46, ал. 2 ЗНА/ и в случаите, когато представителството е осъществено не от юрисконсулт, а от друг служител с юридическо образование, в която хипотеза също не се заплаща възнаграждение на пълномощника за конкретното дело, а заплащането от юридическо лице/едноличния търговец на дължимото по трудовото/служебно правоотношение възнаграждение е ирелевантно за отговорността за съдебно-деловодните разноси. Критерий за заплащане на възнаграждение е единствено изходът от спора и направените за процесуално представителство от страните разноси, а не наименованието на конкретната длъжност, която процесуалният представител заема в администрацията на органа. В този смисъл определение № 11772 от 26.09.2012 г. по адм. д. № 11348/2012 г., V отд. на ВАС.

Искането на Н. А. Н. за намаляване на размера на присъденото юрисконсултско възнаграждение също не следва да бъде уважено, тъй като съгласно чб. 24 от Наредбата за правната помощ, към която е налице препращане в ГПК, определя, че по административни дела възнаграждение за една инстанция е от 100 до 240 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ депозираната от Н. А. Н. молба за изменение на решение № 9424/18.03.2025 г. в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: